

Una experiència inoblidable a Hondures *

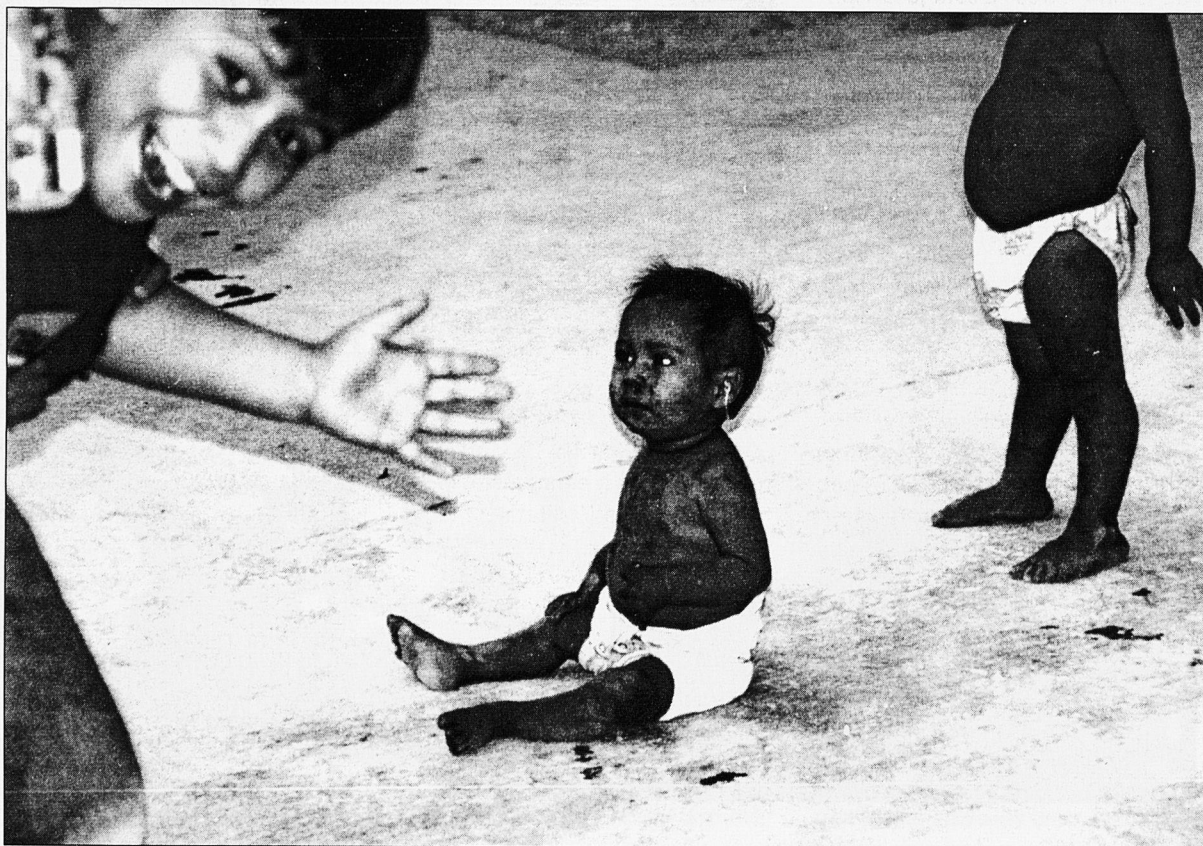
Roger Pitarch

IES l'Algarb de Sant Jordi (Eivissa)

Durant els mesos de juliol i agost, 24 professors de les illes Balears, entre els quals jo mateix com a especialista en Educació Física a Eivissa, hem participat en un projecte de cooperació internacional, que es realitza cada any, concretament a

Hondures i Guatemala. El projecte, confeccionat pel Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament de les illes Balears (STEI), que és un programa de solidaritat amb l'Amèrica Llatina, consisteix a realitzar seminaris relacionats amb la didàctica de diferents

àrees de l'ensenyament, concretament de llengua castellana, matemàtiques, educació plàstica i educació física, ja que s'hi tenen mancances molt importants. Els seminaris s'imparteixen a professors de primària, i els organitza el COLPROSUMAH (*Colegio Profesio-*

nal Superación Magisterial Hondureño), que segons la llegenda que posen al peu de tots els seus escrits "*nació en la lucha i vivirá en la lucha de los intereses del Pueblo y Magisterio de Honduras*". Una part dels costos del projecte els finança el govern balear, i l'altra, els mateixos participants. Concretament, pel que a mi em pertocava, la meua feina es va desenvolupar a la zona sud d'Hondures, a la vora de l'oceà Pacífic, al departament de Choluteca, i concretament a la seua capital, Choluteca, i en un poble proper, Pespire. L'experiència ha estat molt positiva per diverses raons. En primer lloc perquè la comparació de sistemes educatius diferents serveix per a la introducció de possibles millores o reformes, però encara més pel benefici que troben els professors d'aquests països en adquirir uns coneixements que, si no fóra per la via de la cooperació internacional, difícilment obtindrien. Vull recordar l'enorme interès que mostraren aquells mestres per tot el material que els facilití, de manera que vaig sentir-me obligat moralment a donar-los els llibres, que són il·localitzables i encara a prometre'ls uns altres. L'estada a Hondures ens ha donat a tots els cooperants una informació molt real de les necessitats primordials d'aquell país en l'àmbit de l'educació, la qual cosa resulta ser una base fonamental per a la confecció de futurs projectes de cooperació, ja que, evidentment, cal continuar insistint a ajudar aquella gent. Parlant de la gent, no tinc més que experiències gratificants. La convivència amb aquelles amables famílies que ens han obert les seues habitacions, donat menjar... Allí he fet molts d'amics i amigues. Cal tenir en compte que Hondures és el país més pobre d'Amèrica Central i que fou molt afectat per l'huracà Mitch, del qual encara estan patint les conseqüències, especialment a la zona on jo he impartit els meus seminaris, que fou la més damnificada de tot el país: encara viu, després de quasi un

any no s'han reparat totes les estructures afectades (carreteres, ponts, cases, escoles...). Quant a la situació social, al país falten infraestructures, hospitals, carreteres, escoles... en general, es pot

plat de frijoles i tot muts de cara a la televisió del país més opulent del món, que es presenta com a model, és francament negatiu tenint en compte que per a molts centreamericans els EUA són una

Veure unes famílies assegudes a taula menjant un plat de frijoles i tot muts de cara a la televisió del país més opulent del món, EUA, que es presenta com a model, és francament negatiu

dir que s'ha de fer moltíssim en aquests aspectes i, també, en la formació dels professionals que hi treballen. No és difícil trobar xiquets i xiquetes sense sabates, a l'escola, i, sobretot a l'àrea rural, es poden trobar casos de

atracció tan fatal que els impulsa a l'emigració en les pitjors condicions.

Crec que aquests tipus d'activitats són positives pel que representen d'ajuda humanitària, de

desnutrició. La delinqüència també és un aspecte negatiu i freqüent, sobretot, assalts amb pistola pel carrer i, en aquest aspecte, sobta la naturalitat amb què porten uns grans matxets al cinyell i les pistoles. La televisió, però, ha estat el que més m'ha preocupat, perquè allí tothom veu els canals de televisió nord-americans, amb tot el que suposa de manipulació i de perversió dels valors humans: veure unes famílies assegudes a taula menjant un

cooperació, de solidaritat amb la gent, els mestres, que no accepten que tot continue igual de malament i que volen superar-se i perquè també beneficien els cooperants perquè adquireixen experiències amb altres cultures. □

* Article publicat a *El Punt*, setembre del 99.